

צביה פורר

קִשָּׁה לִישָׁן בִּירוּשָׁלַיִם

נדמה כי העבר נשען על הקירות
נצמד לחלונות
נגר למרפסות בכל כבד
שנותיו.

*

קִשָּׁה לִישָׁן בִּירוּשָׁלַיִם
בלילות האבנים זועקות
הבתים תובעים את עלבונם
עיר דוד מצפה.

*

קִשָּׁה לִישָׁן בִּירוּשָׁלַיִם
קולות עולים מהר הבית
ברחובות סירנות שואגות –
בקבוק תבערה? סכין שלופה?

*

באור חמה אפשר לטעות
בירושלים.

אלי בריהלום

השם המפרש

ויאמר אלהים: תבחר לי שם חדש.
לכל הקימים אין טעם כבר וריח:
אלפים שנות תפלה, אלפים שנות מזבח –
תוך זמן כזה הכל נכתש, ננטש ותש.

'אלה', 'אדני', 'שדי'... אני תוהה:
זה בטח לא אני, למי קראו הרגע?
אדם, מלאך, שטן או איזה אל-קולגה...
– מה, גם יוד־הא־נ־הא?
– כן, גם יוד־הא־נ־הא.

לא 'מלך': אין מלכים בזמן האלקטרוני;
לא – מין תלן רחום – 'ממית ומחיה'.
– אולי כמו במדבר – 'אהיה אשר אהיה'?
– אבל כלכם 'תהיו אשר תהיו', כמוני.

...הקשב: אני נושם. הבט: אני רושם.
אדם, תבחר לי שם. אדם, תבחר לי שם.